

30. «Σοὶ, οὐδὲ οὐδεῖς λαθάριοι δύοιαζουσι πρὸς τὸν λωτὸν, σοὶ, ὅτις εἶσαι ὁ εὐμενῆς φίλος πάντων τῶν ὄγτων, ἡ λατρεία ἣν ἀποδίδουσιν εἰς τοὺς ποδας· σου δὲν εἶναι ἀνωφελής, ὡς ἔκεινη, ἢν ἀποδίδουσιν εἰς τοὺς θεοὺς, οὓς ἡ προσωπικότης διακρίνει ἀπ' ἄλλοις· διὰ τοῦτο ἔδειξέ μοι τὸ θαυμάσιον σῶμά σου.

‘Ο Βασιλεὺς, (ὁ Βισνοῦ) ἀποκρινόμενος εἶς τὸν πιστὸν του λατρευτὴν προλέγει αὐτῷ τὴν μετὰ ἐπιδὴ γένερας καταστροφὴν διότι «οἱ τρεῖς κόσμοι, ἡ γῆ, ἡ ἀτμόσφαιρα καὶ ὁ οὐρανὸς θάλαταποντισθῶσιν εἰς τῷ ὠκεανῷ». Αγγέλλει αὐτῷ τὴν προσέγγισιν πλοίου μεγάλου, τὸ δόποιον θάλαττην πέμψῃ αὐτῷ, ἵνα τὸν υποδεχθῇ (α), καὶ διέταψε αὐτὸν νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸ πλοίον περικυκλούμενον ὑπὸ ἐπτά Ρίσων (Riches=ἀγῶνα), ἀφοῦ κάμην συλλογὴν ἐκ πάντων τῶν ὄντων καὶ λάβῃ μεθ' ἔσιτον πάντα τὰ φυτά καὶ τοὺς σπόρους αὐτῶν μεγάλων καὶ μικρῶν. Λέγει αὐτῷ νὰ διέλθῃ ἀρόδως τὸν μέγαν καὶ σκοτεινὸν ὠκεανὸν, διότι θάλαττην ἔστηται ὑπὸ μόνης τῆς λάμψεως τῶν Ρίσων. Ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὁ θεός-ίχθυς θάλαττην εἰς βιοθίειαν.

36. «Ἐπειδὴ ἀνεμος σφοδρὸς θάλαττη τὸ πλοῖον, θάλαττη εἰμι πλησίον σου καὶ θάλαττη προσδέστης τὸ πλοῖον σου εἰς τὸ κέρας μου τῇ βοσκείᾳ τοῦ μεγάλου ὄφεως (βαπουκῆ).

37. «Σύρων ὅπισθεν μου ἐπὶ τοῦ ὠκεανοῦ τὸ πλοῖον, ἐν τῷ θάλατται σὺ καὶ οἱ Ρίσαι, θάλαττη ἐπιβλέπω ἐφόσον θάλαττη σφοδρὴ ὁ ὅπιος τοῦ Βραχμᾶ.

38. «Θ' ἀναγνωρίστης ἐν τῇ ψυχῇ σου τὸ ἐμὸν μεγαλεῖον, διότι καλούσιν ὑψιστὸν Βραχμᾶ καὶ ἡ εὐμενιά μου θάλατταν ἀποκαλυφθῇ εἰς τὰ ζητήματά σου».

Ο Μανοῦ περιέμενε τὸν δριθεντα γρόνον καὶ ἀμά ἔκτελέστας τὰς διαταγὰς τοῦ Βισνοῦ εἰδεν αὐτὸν ἐμφανιζόμενον ἐν μέσῳ τοῦ μεγάλου ὠκεανοῦ ὑπὸ τὴν μορφὴν ἰχθύος ἔχοντος τὸ γρόμα χρυσοῦν καὶ ἐν κέρας ἐπὶ τῆς κεφαλῆς. Προσδέστης τὸ πλοῖον εἰς τὸ κέρας δι βασιλεὺς προσεκύνητε τὸν θάλαττα, διότις διεύθυνε τὸ πλοῖον ἐπιπλέον ἐπὶ τῶν ὄδατῶν».

Ἐνταῦθα ὑπάρχουσι πολλαὶ στροφαὶ συντεταγμέναι ἐν γλώσσῃ ἐνθουσιούδει τῶν θεωρητικῶν λατρευτῶν τοῦ Βασιλεύος. Ἐκ τῶν δύο ἐνθάδε παρατιθεμένων τελευταίων στροφῶν δύναται τις νὰ κοίνη πέρι τοῦ μυστικισμοῦ αὐτῶν.

32. «Σὺ εἶσαι ὁ εὐμενῆς φίλος, ὁ ὑψιστος, ἡ ψυχή, ὁ διδάσκαλος, ἡ ἐπιστήμη, ἡ παρὰ πάντων ποθουμένη τελειότης· καὶ ὅμως ὁ κόσμος κυριεύμενος ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας ἀγνοεῖ δι τὸν καρδία πάντων τῶν ἀθρώπων.

33. «Διὰ τοῦτο καταφεύγω πρὸς σὲ, Κύριε, Θεὲ ἐπιθυμητὲ, πρὸς τὸν ὑψιστὸν τῶν θεῶν, ἵνα διδάχθω. Ἀπόκοψον ἀπὸ τῆς καρδίας μου τοὺς δειπνοὺς διὰ τῶν λόγων σου, οἵτινες φωτίζουσι με πέρι τοῦ συμφέροντος μου καὶ ἀποκαλύπτουσιν ἐμοὶ τὴν διαμονὴν σου».

(α) Κατὰ τὴν Μαχαράταν ὁ Μανοῦ, ὡς θάλατταν, διετάχθη νὰ κατασκευάσῃ αὐτὸς πλοίον στερεόν, διότι συμφωνεῖ πρὸς τὴν παράδοσιν τῆς ἀγίας Γραφῆς.

Τελειώσαντος τοῦ Μανοῦ τὴν δοξολογίαν του ὁ Βασιλεὺς ἐδίδαξεν αὐτὸν τὴν ἀληθείαν, τουτέστι·

55. «Τὴν θεάν τῶν Πουρανῶν συλλογὴν μετὰ τοῦ Σαγκάνα (Σανκτηγάλ), φιλοτοφικοῦ θυστήματος, τὴν θεωρίαν τοῦ Υογᾶ (Yoga), ἀλλου θοησκευτικοῦ καὶ φιλοσοφικοῦ συστήματος, τὴν θεωρίαν τῆς πράξεως καὶ τῆς μυστηριώδους ἐπιστήμης τοῦ Πνεύματος· τὰ πάντα γωρὶς νὰ παραλίπη οὐδέν».

56. «Ἐπὶ τοῦ πλοίου μετὰ τῶν Ρίσων καθήμενος ὁ βασιλεὺς ἐδιδάχθη ἐκ τοῦ στόματος τοῦ Βασιλεύος διαστάσεις ἀμφιδολίας διδασκαλίαν τοῦ Πνεύματος, διότε εἶναι ὁ αἰώνιος Βραχμᾶς».

Κατὰ τὸ τέλος τοῦ κατακλυσμοῦ ὁ Αρῆς, ὁ Βισνοῦς, ἔρονευτε τὸν ἔχθρον τῶν θεῶν Αὔγιαγρίδαν καὶ παρέδωκε τῷ ἐγερθέντι Βραχμᾶ τὸ σῶμα τῶν θεῶν. Οτον δ' ἀπορρίψας τὸν βασιλέα Σατυαθράταν, διότις κατείγε τὴν γνῶσιν θείων καὶ ἀνθρωπίνων ἐγένετο τῇ εὐνοίᾳ τοῦ Βισνοῦς ὁ Μανοῦς Βασιλεύατας, σφρηγγὸς τῆς παρούσης Κάλπας, τουτέστι τῆς ἐνεστώσης χρονικῆς περιόδου τοῦ σύμπαντος.

Ο συγγραφεὺς τῆς Πουράνας τελευτᾷ τὴν ιστορίαν τοῦ ἰχθύος ὑποχνούμενος τῷ ἀκούοντι ταύτην τὴν ἀπαλλαγὴν τῶν ἀμαρτιῶν του καὶ τῷ ἀναγινώσκοντι αὐτὴν καθ' ἐκάστην τὴν ἐπιτυχίαν τῶν σκοπῶν καὶ τέλος τὴν αἰώνιον σωτηρίαν.

Οὕτως ἔχει ἡ ιστορία τοῦ κατακλυσμοῦ κατὰ τὸν συγγραφέα τῆς Πουράνας. Ἐν τῷ ἐπομένῳ φύλλῳ θάλατταν ὑράψαμεν τὴν ιστορίαν αὐτοῦ ὅπως φέρεται ἐν τῇ Μαχαράτα. ΚΩΝΣΤ. ΝΕΣΤΟΡΙΔΗΣ.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ ΕΞΟΧΩΝ ΤΥΦΛΩΝ

Ο "Ομηρος, ὁ Οστιαν, ὁ Μίλτων, ὁ Blacklock ἦσαν ποιηται. Ο Σάνδερσων, διάσημος μαθηματικὸς καὶ ὁ Λουκάσιαν καθηγητὴς ἐν Κανταβρίγιᾳ, τυφλωθεὶς πρὸ τοῦ πρώτου ἔτους τῆς ἡλικίας του. Ο Βύλερος, μαθηματικὸς, ὁ Χύβερ συγγραφεὺς βιβλίου ἐπὶ τῶν «Ἐξεων τῶν μελισσῶν». Ο Φέρελ, ἐκ Κολμάρης, ποιητὴς, οὗ τὰ ἔργα πληρούσιν ἔξ τόμους. Η δεσποινὶς Φράνσης Βράσουν, ποιήτρια σημασίας μεγάλης· ὁ Χόλμαν περιπήθη τὸν κόσμον· ὁ Οὐέλλιαμ Μέτκωφ, κατασκευαστὴς ὁδῶν καὶ γεφυῶν· ὁ Ιω. Πέτκωφ, ἐκ Μάντσεστερ, ὁδηγὸς τῶν ὀδεύοντων διὰ περιπλόκων ὁδῶν τὴν νύκτα, ὅταν αὐται ἐκαλύπτοντο ὑπὸ χιόνος καὶ εἴτα σχεδιαστὴς καὶ ἐπιστάτης ὁδῶν εἰς δύσβατα ὁρεινὰ μέρη· πλεῖσται τῶν ὁδῶν ἐν τισι τῆς Αγγλίας μέρεσιν ἡλιολαθησαν κατὰ ὁδηγίας του. Η Λαύρα Bridgman οὕτε νὰ ἰδῃ ἡδύνατο, οὕτε νὰ ἀκούσῃ οὕτε νὰ λαλήσῃ, καὶ ὅμως ἔμεινε ν' ἀναγινώσκῃ καὶ νὰ γράψῃ. Ο Μέλβουρν ἦτο ἐφρημέριος ἐπὶ τινα καιρὸν τῆς ἀμερικανικῆς Βουλῆς· εἶναι συγγραφεὺς, ιεροκήρυξ καὶ περιηγητής.

Ο Πρέσκοτ ἦτο διάσημος ιστορικὸς, ὁ Goodrich ἀριστος, συγγραφεὺς, ὁ Ιωάννης Ιωαννί, περιφρως μαθηματικὸς, καὶ ἔμπειρος βοτανικός καὶ ζωολόγος. Ο Δρ. Μόγιες, ἦτο διδάσκαλος τῆς χημείας καὶ δ-

πτικής, καίτοι πυρλός. Ο λόρδας Branborne καίτοι πυρλός ἐκ παιδικής ήλικιας, εδημοσίευσε πρό τινων ἑτῶν ιστοριῶν τῆς Γαλλίας διὰ παιδας. Ο Ιωάννης Génebassiat ἔγένετο ἄριστος ἀγδριαντοποιός. Ο Ζίσκας, ὁ βορρᾶς στρατηγός, ἐτέλεσε μεγάλα στρατιωτικής ἀνδρίας ἔργα μετά τὴν ἀπώλειαν τῆς δράσεώς του.

αὐτοῦ ἰσχυρὸν ἔνοπλον δύναμιν, λαμβάνει παρὰ τῆς ἀγγλικῆς κυβερνήσεως ποσὸν χρηματικὸν ἴκανὸν πρὸς ἵκανοποίησιν τῶν ἀτομικῶν ἀναγκῶν του. Η συνθήκη τῆς εἰρήνης ὑπεγράφη πρὸ τριῶν μηνῶν καὶ τὰ ὅγ- γικὰ στρατεύματα ἤρξαντο ἀποσυρόμενα τῆς χώρας τοῦ Γιακούβ, δεκατισθέντα ὅμιως ἀγγλεῶς ὑπὸ ἑτέρας

ΜΑΧΟΜΕΤ ΓΙΑΚΟΥΒ ΧΑΝ

Επίοντος τοῦ Δραγανιστάρ.

Μετά τὸν θάνατον τοῦ Σχέρο, Ἀλῆ, ἐκ νόσου προ-ελθούσας, ήσως ἐκ τῆς λύπης του διὰ τὰς ἥττας ἃς πέπεστο ἐκ τοῦ μετὸς τῶν Ἀγγλῶν πολέμου, ἐνεθρο-νίσθη ὑπὸ τούτων διὰ τὸν αὐτὸν Γιακούβ Χάν, ὅστις ὑ-πετάγη καθ' ὀλοκληρίσαν τοὺς Ἀγγλοὺς γεννόμενος ὑπο-τελὺς αὐτοῖς κατ' οὐδίζην. Αντὶ τῆς πλήρους ὑπερδο-λῆς τοῦ κράτους αὐτοῦ ὑπὸ τὴν ἀγγλικὴν διοίκησιν, ἐξασκούμενην ὑπὸ τοποτορηθοῦ ἀγγλοῦ ἔχοντος μετ'

μάστιχος τῆς χαλέρχεζητις ἀνεπτύχθη ἐν διαφόροις χωρίοις ἔνθα ἐστάθμευον.

Η ΔΕΥΚΟΣΙΑ

ΔΙΔΟΥΣΑ ΤΟ ΚΡΗΤΕΜΝΟΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΔΥΣΣΕΑ

Τὴν εἰκόνα ταῦτην λαμβάνουμεν ἐκ τοῦ ἀρτί δημο- σιευθέντος ἀ. μέρους τοῦ ἔργου τοῦ καθηγητοῦ κ. Ἐμ- Γαλάνη, «Αἱ Περιπλανήσεις τοῦ Όδυσσεως». Τὸ βι- βλίον τοῦτο γεγραμμένον διὰ γλώσσης εὐλήπτου καὶ ἀληθῶς ἑλληνικῆς εἶναι προωρισμένον διὰ παιδας ὡς γράφειν ο συγγραφεὺς ἐπὶ τοῦ τίτλου του, 'Αλλὰ διὰ τὸ